

Een (onbewust) verlangen

Je luistert naar Christus factus est, gezongen door Orquestra Sinfônica de Minas Gerais.

'Hij nam de gestalte aan van een slaaf en werd gelijk aan een mens. En als mens verschenen, heeft hij zich vernederd en werd gehoorzaam tot in de dood – de dood aan het kruis. Daarom heeft God hem hoog verheven en hem de naam geschonken die elke naam te boven gaat'

De lezing is uit de brief van Paulus aan de inwoners van Filippi, hoofdstuk 2, vanaf vers 5.

De lezing van vandaag suggereert een sterk invoelen in de persoon van Jezus, en scheidt een erg ignatiaanse houding, een verlangen om anderen te dienen in wat ze nodig hebben, precies zoals Jezus dat deed. Waarschijnlijk leeft dat verlangen al in je, en misschien is het ook al zichtbaar, tenminste wat betreft een paar aspecten van je leven. Waar heb je het gevoel, misschien maar half bewust, dat je in je omgang met je medemensen oprecht aandacht hebt voor hun welzijn?

Bestaat er ergens in je leven een vorm van edelmoedigheid, waar van je weet dat die er is, en waarvan je zou willen, dat die groter werd? Om het met andere woorden te zeggen: hoe zou je in je relatie met je medemensen en met de wereld om je heen meer willen leven in de stijl van Christus?

Terwijl je opnieuw naar de lezing luistert, zou je er over na kunnen denken, hoe het zit met de vrijheid van Jezus, die maakt dat Hij antwoordt op Gods wil en jou inspireert.

Wellicht kun je God nu vragen wat je nodig hebt, zodat je edelmoedigheid jou en ook anderen kan bevrijden van de steriele bekommernis, alsmaar met jezelf bezig te zijn.

Je luistert naar Christus factus est, gezongen door Orquestra Sinfônica de Minas Gerais.

'Hij nam de gestalte aan van een slaaf en werd gelijk aan een mens. En als mens verschenen, heeft hij zich vernederd en werd gehoorzaam tot in de dood – de dood aan het kruis. Daarom heeft God hem hoog verheven en hem de naam geschonken die elke naam te boven gaat'

De lezing is uit de brief van Paulus aan de inwoners van Filippi, hoofdstuk 2, vanaf vers 5.

De lezing van vandaag suggereert een sterk invoelen in de persoon van Jezus, en scheidt een erg ignatiaanse houding, een verlangen om anderen te dienen in wat ze nodig hebben, precies zoals Jezus dat deed. Waarschijnlijk leeft dat verlangen al in je, en misschien is het ook al zichtbaar, tenminste wat betreft een paar aspecten van je leven. Waar heb je het gevoel, misschien maar half bewust, dat je in je omgang met je medemensen oprecht aandacht hebt voor hun welzijn?

Bestaat er ergens in je leven een vorm van edelmoedigheid, waar van je weet dat die er is, en waarvan je zou willen, dat die groter werd? Om het met andere woorden te zeggen: hoe zou je in je relatie met je medemensen en met de wereld om je heen meer willen leven in de stijl van Christus?

Terwijl je opnieuw naar de lezing luistert, zou je er over na kunnen denken, hoe het zit met de

vrijheid van Jezus, die maakt dat Hij antwoordt op Gods wil en jou inspireert.

Wellicht kun je God nu vragen wat je nodig hebt, zodat je edelmoedigheid jou en ook anderen kan bevrijden van de steriele bekommernis, alsmaar met jezelf bezig te zijn.